

Wniosek do Trybunału EFTA z dnia 13 kwietnia 2015 r. o wydanie opinii doradczej w sprawie De Nederlandsche Bank N.V. przeciwko Funduszowi Gwarancyjnemu dla Deponentów i Inwestorów (TIF) złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur

(Sprawa E-9/15)

(2015/C 366/08)

W dniu 17 kwietnia 2015 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 13 kwietnia złożony do Trybunału EFTA przez Héraðsdómur Reykjavíkur (sąd okręgowy w Reykjavíku, Islandia) dotyczący wydania opinii doradczej w sprawie De Nederlandsche Bank N.V. przeciwko Funduszowi Gwarancyjnemu dla Deponentów i Inwestorów (TIF) w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy postanowienia Porozumienia EOG, a w szczególności przepisy art. 7 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów, dopuszczają możliwość wymagania, w razie wystąpienia kryzysu systemowego, aby zobowiązania prefinansowanego systemu gwarancji depozytów były ograniczone do jego aktywów w czasie, gdy depozyty stają się nierozporządalne w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy, a aktywa nie są wystarczające do zaspokojenia roszczeń poszczególnych deponentów w wysokości do 20 000 EUR?
2. Czy przepisy dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów dopuszczają możliwość uchwalenia przez państwo członkowskie, w wyniku kryzysu systemowego, przepisów lub wydania przez nie aktów prawnych zezwalających na ustanowienie w ramach prefinansowanego systemu gwarancji depozytów nowego działu lub rachunku w celu poboru opłat oraz na podjęcie decyzji, że opłaty te będą przekazywane do nowego działu lub na nowy rachunek w celu utworzenia funduszu przeznaczonego wyłącznie na potrzeby ewentualnych przyszłych wstrząsów i nie będą dostępne w celu pokrycia wcześniejszych zobowiązań?
3. Czy art. 11 dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów dopuszcza możliwość nabycia przez krajowy system gwarancji depozytów (tj. TIF), za którego pomocą dokonuje się płatności w ramach gwarancji depozytów, dodatkowych praw wykraczających poza prawo do wstąpienia w roszczenia deponentów w postępowaniu likwidacyjnym w wysokości równej kwocie wypłat z funduszu?

Wniosek dotyczący wydania przez Trybunał EFTA opinii doradczej złożony przez Fürstliches Obergericht, Liechtenstein, w dniu 19 maja 2015 r. w sprawie Abuelo Insua Juan Bautista przeciwko Liechtensteinische Invalidenversicherung

(Sprawa E-13/15)

(2015/C 366/09)

W dniu 29 maja 2015 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek złożony do Trybunału EFTA w dniu 19 maja 2015 r. przez Fürstliches Obergericht, Liechtenstein (Książęcy Sąd Apelacyjny) dotyczący wydania opinii doradczej w sprawie Abuelo Insua Juan Bautista przeciwko Liechtensteinische Invalidenversicherung w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy w związku z tym, że zgodnie z art. 87 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 987/2009 ustalenia instytucji miejsca pobytu lub zamieszkania są wiążące dla instytucji będącej dłużnikiem, osobie otrzymującej lub ubiegającej się o świadczenia zabrania się podważania tych ustaleń w postępowaniu prowadzonym przez instytucję będącą dłużnikiem?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: czy taki wiążący charakter ma również zastosowanie w postępowaniu sądowym, które zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi następuje po postępowaniu prowadzonym przez instytucję będącą dłużnikiem?